

[J. C. A. Larsen.]

det høje Ting, gaar jo ud paa, at Staten overtager $\frac{1}{6}$ af den fastlagte Udgift ved blinde og døvstumme Børns Undervisning, Beløb, som i alt væsentligt er udredet af Amts- og Sognekommunerne. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslagene, idet jeg dog ligesom mit Partis Ordfører i Landstinget gerne vil have Lov at henvise til det af Venstre fremsatte Forslag om Aflastning af Kommunernes Udgifter vedrørende disse Formaal. Jeg vilde med større Tilfredshed have kunnet anbefale Venstres Forslag om, at Udgifterne ved vanføre, blinde, døvstumme og andre abnorme Børns Undervisning i højere Grad overføres til Staten, til Lettelse for Kommunerne, navnlig under de for Kommunerne i Øjeblikket vanskelige Skatteforhold, der sikkert i den kommende Tid vil blive endnu vanskeligere. Saa meget hellere vilde jeg have anbefalet det, som det nu blev oplyst af den højtærede Minister, at af samtlige 3—400 Børn betaler Forældrene kun fuldt ud for de 11. Overført paa disse to Lovforslag vilde det kun have medført en Merudgift for Staten paa ca. 150 000 Kr., hvis man var gaaet den Vej at lade Staten overtage de $\frac{2}{3}$ af disse Udgifter. Men, som sagt, da den højtærede Minister ikke synes at kunne gaa videre for Øjeblikket i den Retning — vi vil muligvis senere komme tilbage til dette Spørgsmaal —, skal jeg anbefale Forslagene, idet jeg anser dem for dog at være et Skridt i den rigtige Retning. Jeg vil blot i denne Forbindelse spørge den højtærede Minister, hvorfor man ikke har medtaget aandssvage og andre abnorme Børn, da Udgifterne til disse jo paa samme Maade udredes af Kommuner og Amter.

Carlsen-Skiødt: Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse to Lovforslag, der er blevet oversendt fra Landstinget, men jeg vil gerne henstille, at de, da de ikke har været underkastet Udvalgsbehandling i Landstinget, maa blive underkastet en saadan her i Folketinget; der er, forekommer det mig, visse Ting, som det vilde være ønskeligt, da vi nu gaar til en Revision af disse to Love, nærmere at faa undersøgt. Den højtærede Minister oplyste, at Nedsættelsen var sket i Henhold til Pristallet, men derimod ikke i Henhold til Driftsudgifterne, og der er her et Spørgsmaal, synes jeg, som maa overvejes, nemlig, om saa ikke Driftsudgifterne eventuelt er for store. Det vilde være ønskeligt at faa at vide, hvilken Begrundelse der kan

anføres for, at Driftsudgifterne ikke er dalet i samme Forhold som Pristallet. Under de vanskelige Forhold, som ikke blot Kommunerne, men hele Samfundet er inde under, er det en Nødvendighed, at Driftsudgifterne paa de offentlige Forsørgelsesanstalter af denne Art bliver holdt saa langt nede som muligt.

Jeg skal gerne anbefale en velvillig Behandling af disse to Lovforslag, men maa bede om, at de maa blive underkastet en Udvalgsbehandling.

Jens Jensen: Jeg kan i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ikke indse Nødvendigheden af en Udvalgsbehandling, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale disse to Lovforslag om Kontingentnedsættelse til hurtig Fremme her i dette høje Ting.

Fraenkel: I Modsætning til det ærede Medlem, der lige talte, anser jeg en Udvalgsbehandling for ganske nødvendig overfor disse to smaa Lovforslag, som i Virkeligheden indeholder andet end det, man faar Indtryk af. Jeg er glad over, at den højtærede Socialminister har forelagt disse to Lovforslag for sig og ikke sammen med Forslag f. Eks. angaaende Aandssvageanstalterne. Blinde og døve Børn er jo stillet ganske anderledes overfor Samfundet og i Samfundet, end aandssvage Børn. De har deres Forstands fulde Brug, undertiden endog en udpræget Intelligens, og de er lige som vi andre, blot med Undtagelse af den Ulykke, der har ramt dem; det er de aandssvage Børn ikke, de er alle i større eller mindre Grad ude af Stand til at opfatte deres Stilling i Forhold til andre.

Forslagene drejer sig jo kun om meget faa Penge — det drejer sig paa Døvstummeanstalterne kun om 11 Børn og vist kun om et lignende Antal blinde Børn, for hvem Forældrene betaler fuldt ud, saa det er i Virkeligheden en Bagatel, det hele drejer sig om. Det drejer sig heller ikke om nogen human Foranstaltning, saa vi skulde have noget at rose os af i saa Henseende, tværtimod synes jeg, at man alt for længe har fastholdt det Pristal, efter hvilket Betalingen er beregnet, et Pristal, som den højtærede Minister vist maa føre noget længere tilbage end til det Aar, Ministeren nævnte — jeg tror, det var 1927 —, og hvis dette er rigtigt, hvilket jo kunde undersøges nærmere i Udvalget, ser jeg ikke rettere end, at det varme Ønske, der hos adskillige af disse